

Aldo Luud

Ott Kiivikas sattus kopsu-põletiku tõttu haiglasse

Kulturist **Ott Kiivikas** (pildil) andis sotsiaalmeedias teada, et sattus emadepäeval haiglasse, sest tal diagnoositi kahepoolne kopsupõletik.

„Head sõbrad! Kahjuks kujunes minu emadepäev veidi teistsuguseks planeeritust ja uudishimust külastada EMO sai see, et mind võeti haiglasse sisse,“ kirjutas Ott. Kuna tema Covid-19 proov osutus negatiivseks, arvas spordimees, et keegi temaga viimasel ajal kokku puutunud tuttavatest ei pea nakatumise pärast muret tundma.

Oti elukaaslane Gajane peab mehe haiglasse jõudmist enda võiduks. „Mis te arvate, kui lihtne oli saada see mees haiglasse?!“ ütles ta ja torkas pisut Oti meeletut tahtjõudu: „Siiski hea õppetund mulle tulevikuks, et kui mehel trenniisu pole, on mõistlik juba samal päeval kiirabi kutsuda. Kiiret paranemist, kallist!“ **KARIN SÖMER**

MADIS MILLING: olen elus korra vitsa saanud

Näitleja ja riigikogu liige **Madis Milling** (pildil) oli noorena rahutu laps, kes aeg-ajalt veidi üleemelikuks läks. „Mind ei saanud tõepoolest väga raamidesse suruda,“ tõdes Madis Vikerraadio saates „Käbi ei kuku...“.

„Mul on siiaaani meeles üks punasega kirjutatud märkus, mille sõnum oli umbes selline: „Lugupeetud seltsimees Milling! Ise olete lugupeetud pedagoog, aga oma poja kasvatamisega hakkama ei saa.“ See oli adresseeritud mu emale,“ meenutas Milling.

Kui enamasti lahendati lapsepõlves probleeme rääkimise ja õpetamisega, siis korra sai Madis ka vitsa. „Ma ei mäleta, kui vana ma olin, tõenäoliselt algklassides, kui linnas, Õismäel vanemad poisid õpetasid, et jube vingi värk on, kui sa võtad kummiliimi, kirjutad sellega tänava äärekivi peale oma nime ja paned selle põlema – jube lahe on vaadata. Ma otustasin ka seda proovida,“ kirjeldas näitleja. Paraku üritas ta teha eksperimenti puukuuris, kus olid puurid, laastud ja halupuru. „Mulle satuti peale ja see on üks väheseid kordi, kus ma sain ikka vitsa ja, noh, asja eest,“ tõdes Madis. **LIISA MUGRA**

Vida Press

Suri Ben Stilleri isa, „Seinfeldi“ näitleja Jerry Stiller

92 aasta vanuses on surnud Hollywoodi koomik **Jerry Stiller** (pildil). „Ta oli suurepärane isa ja vana-isa ning ligi 62 aastat äärmiselt pühendunud abikaasa Anne'ile,“ kirjutas Jerry kuuluse poeg **Ben Stiller** (pildil koos isaga filmis „Zoolander“) oma järelhüüdes. Beni sõnul suri tema isa vanadussurma. „Jääme temast väga puudust tundma. Ma armastan sind, paps,“ vahendab Daily Mirror leinava poja sõnumit.

Jerry ja tema abikaasa Anne Meara tegutsesid 1960. ja 70. aastatel komöödiatandemina Stiller ja Meara. Hilisemas elus mängis Jerry komöödiasarjas „Seinfeld“ George Costanza isa Franki ja seriaalis „The King of Queens“ Arthur Spoonerit. Jerry mängis ka oma kuulsa poja kõrval „Zoolanderi“ komöödiates. Anne Meara lahkus siitilmast 2015. aasta mais 85 aasta vanusena. **OHTULEHT.EE**

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

AIVAR MÄE: „Kuidas me tulevikus hakkama olukorras, kui su kõrva istub võõras pisut nohune inimene“

JAANUS KULLI
jaanus.kulli@ohtuleht.ee

„Veebruar ja märts on meie teatri jaoks olnud alati kõige traagilisemad kuud. Ilm on kehv, inimesed nohused. Mistõttu desinfitseerimisvahendid on juba kümnekond aastat meie inimestele sama tuttavad nagu seep ja soe vesi,“ üllatab mõneti rahvusoper Estonia peadirektor Aivar Mäe.

„Nii et siin majas oli kätepesu ja desinfitseerimine juba aastaid enne koroonat täiesti loomulik igapäevane tegevus. Meil kulub desovahendeid keskel läbi 60 liitrit kuus ning see pole meie jaoks üldse nagu teema. Oleme kõik need aastad püüdnud majast eemal hoida väiksematki viirusepuhangut, sest selle levik maja sees tähendaks meie jaoks sadade tuhandete eurode korstnasse kirjutamist, kuna asendusesinejad tuleb leida ülikiresti ja ülikalli raha eest kas Euroopast või mujalt,“ tõdeb täna 60. sünnipäeva tähistav Mäe.

Suurest peost pole praegu mõistagi juttu. „Selles mõttes peaksin koroonale isegi natuke tänulik olema. See mure oli mul kivina kaelas. Nüüd on see murtud. Saan teha väikese peo vaid oma pere keskel,“ muigab Mäe. Mõistagi mõrult. Sest tegelikult on kaelas hoopis suuremad mured. „Täna-se päeva tõdemus on, et oleme kaotanud publiku ning meie 500 töötajat istub jõude. Meie häving on iga kuu 600 000 eurot. Jah, me saame abi töötukassast ja võib-olla ka teatrimeetmest, aga olulisem rahast on ehk isegi tõdemus, et tippmuusikant on nagu tippsportlane – kui trenni ei tee, hakkab kvalifikatsioon langema. Ning mis seal salata, artist vajab ka publikut ja aplausi.“

Kes ees, see mees

Aga Mäe kardab, et keerulised ajad alles saabuvad. „Selles mõttes on praegu rohkem nagu puhkuste aeg. Nüüd tuleb mõelda pigem sellele, mis saab järgmisel aastal.“ Mida rutem maja lahti saab, seda lihtsam on tulevikus haavu lakkuda. „Sestap käib töö vahetpidamata. Koostame praegu kolmandat mängukava. Esimene läks luhta, teise tegime lootuses, et ehk mingiski formaadis saame maja mais avada. Nüüd on selge, et esimesed etendused toimuvad heal juhul alles septembris. Eile (5. mai – J. K.) kinnitasime mängukava septembrist detsembrini ning selle nädalal korigeerime jaanuari mängukava kuni juunini 2021. Külalissolistidega käivad pidevad läbirääkimised. Kuna kaardipakk on täiesti sassis, kehtib metsareegel, et kes ees, see mees. Kes on kiirem, see on võidumees. Enamik ooperima-

ju Euroopas on täielikult seiskunud, meie aga oleme olnud kiired, operatiivsed ning ma ei saa öelda, et me oleksime väga kehv saatus. Enamiku solistidega, keda oleme tahtnud siia saada, on vähemasti eelleping sõlmitud ja kuupäevad kokku lepitud,“ on Mäe jutus ka rõõmsamaid noote.

Seda ka teemal, mis puudutab igapäevase tavarütmini jõudmist. „Sest kui rahvas on pärast koroonat rohkem paikne, hakkab esimesena õitsema kultuurivaldkond,“ usub Mäe. „Nüüd saame endale ka selle kultuurilembese inimese, kes muidu käib teatris mujal maailmas. Nii et mina näen küll juba järgmise hooaja lõpuks tunneli lõpus valgust. Arvan, et üks hooaeg kohanemist ning ülejäämine hooaeg võiks olla juba rutiinne. Iseküsimus, kuidas me tulevikus saame hakkama olukorras, kui su kõrval saalis istub võõras pisut nohune inimene. Need on küsimused. Täna on tõsiasi, et igauks, kes korra kõhatab ja nuuskab, on potentsiaalne katkuhaige.“

Kui saalis istub 900 maski

Kui praegu on iga päev majas umbes kaheksa inimest, siis pärast eriolukorra lõppu, usutavasti pärast 18. maid, tehakse maja lahti, loodab Mäe. „Etendusi me ei anna, aga valmistume uueks hooajaks. Piirangutega muidugi. Mis näiteks toitlustamises tähendab, et iseteenindust ehk siis Rootsi lauda ei tule. Ka meie oma kohvikus enam mitte. Kõik toimub teenindajate abil. Piletikontrollis ei rebita ega anta pileteid käest kätte. Vaid pääs saali toimub automaatkontrolli kaudu. Umbes nagu sadamates,“ selgitab Mäe. „Ent maske me jagama ei hakka,“ rõhutab ta naerdes. Ning jagab enda silme eest läbilastud pilti: „Kujutasin ühel päeval ette olukorda, kui on etendus, traagiline stseen ja saalist vaatab sulle vastu pea 900 maski. Hea küll, solistidele ja orkestrantidele paistavad prožektorid silma ning nad ei näe kogu aeg seda maskide merd. Aga kui lavale laskub õõ, ere valgus kaob... Mul on väga hea ettekujutusvõime,“ kõkutab Mäe naerda.

Vaadates kaugemale praegusest saalist, lausa mitme aasta taha, kus võiks hakata terendama uus ooperimaja, ütleb Mäe, et ka see perspektiiv on tal silme ees täiesti olemas. „Ütleme nii, et on nii mõnedki huvilised-investorid, kes on nõus ooperimaja finantseerima, valmis ehitama ning hiljem loomulikult selle raha riigilt tagasi saama. On ka kohti, kuhu maja püsti panna.“ Selline institutsioon nagu rahvusoper tõmbab piirkonda, kuhu see ehitatakse, ka paremini käima, teab Mäe. „Ooperimaja magnet on üsna võimas. Kui me vaatame kasvõi analoogseid näiteid Skandinaavias, kus see on toonud endaga kaasa

massiivseid uusi kinnisvaraprojekte. Kinnisvara hinnad on seal kasvanud hüppeliselt.“ Konkreetsetest asukohtadest rääkides mainib Mäe ennekõike linnahalli ümbrust. „Aga ruumi on ka Kopli pool, seal on mõned väga fantastilised krundid.“

Kellade ansambel laeb patareisid

Tulles tagasi unistuste ja tulevikumuusika juurest tänasesse päeva, praeguste arvude juurde, siis 60. sünnipäeva kõrvale võib Mäe kirjutada uhkusega kaks arvu. Juba 11 aastat on ta Estonia peadirektor, mis aga kahvatub ühe teise arvu kõrval. „Arsise kelle ansambel on olnud mu elus juba 27 aastat,“ ütleb ta varjamatult uhkusega hääles.

„See laeb patareisid. Pole otsestelt valdkonna vahetus ning ma saan oma laksu kätte vahetult suhtlemisel laste ja noorega,“ puistab Mäe põhjusi, miks ta peadirektori töö kõrval veel kelli helistades perele löivu maksab. „Täiskasvanute maailmas on ju hästi palju võltsi, aga lastega suheldes muutub maailmapilt palju normaalsemaks. Lapsed on vahetud ja ausad ning nende kõrval näed sa ka ennast kuidagi hoopis teisiti,“ ütleb Mäe, kelle Tallinna ja Tartu kellede koolis on kolm ansamblit – laste, noorte ja täiskasvanute – kokku 300 kella mängijaga. „Kõlab küll kliseena, aga kes teeb, see jõuab,“ ütleb ta kommentaariks.

Kaua ta aga peadirektorina veel jõuab? „Kui inimene on 60aastane ja ta ütleb, et kus nüüd on alles energiat ja kus nüüd tahaks midagi korda saada, on see puhas vale,“ tunnistab tänane sünnipäevalaps. „Seda ma ei usu. Aga selles vanuses oled sa kindlasti rikas kogemuste poolest, oled tasakaalukam, ei larista nii palju ning ma arvan, et ka otsused, mida sa langetad, on võib-olla õigemad. Ent kui küsida, kua ma jaksan, siis viimati sõlmisin lepingu viieks aastaks. Üks aasta on läbi, mis tähendab, et neli aastat pean veel igal juhul jaksama seda vankrit vedada.“

Sünnipäevasoov on Mäel üks ja selge: „Ennekõike soovin, et mu pere läheneks hästi. Et tervis oleks korras, et lapsed ja lapselapsed oleksid terved ja estoonlased oleksid ka terved. Neil kõigil on oma pere, see on kokku 5000 inimest. Võib-olla kõlab paatoslikult, aga ma tahaks, et neil kõigil läheks hästi. Pärast kõike seda, mida me paari kuuga oleme pidanud üle elama. See oleks üks suur soov.“

